

Dronning Dagmar ligger i Ribe syg

Folkevisen om Dagmars død menes at være fra midten af 1500 tallet

Læs folkevisen

1) Hvilke slags rim er der i visen?

2) Hvilken bog læser liden Kirsten i?

3) Hvor er kong Valdemar da han hører at Dagmar er syg og hvad gør han?

4) Hvad dør Dagmar af?

5) Hvad beder Dagmar kong Valdemar om?

6) Lytter Valdemar til Dagmars bønner?

7) Hvad fortæller visen om Dagmar? Hvordan var hun som menneske?

1. Dronning Dagmar ligger udi Ribe syg,
til Ringsted mon de hende vente.
Alle de fruer, i Danmark er,
dem lader hun til sig hente.
- Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar. (omkvæd gentages efter hver strofe)
2. "I hente mig fire, I hente mig fem,
I hente mig af de vise,
I hente mig fremfor alle dem
Hr. Karls syster af Rise!"
3. Liden Kirsten hun kom ad døren ind,
hun skinned så rød af gulde,
hun kunne ej lys i kronen se,
hendes øjne vare tårefulde.
4. "Nu, kanst da læse og skrive med skel
og løse mig af min pine,
da skal du slide skarlagen rød
og ride på gangerne mine."
5. Og det var liden Kirstine,
tog bogen og derudi så:
"Gud hjælpe, min dronning, din pine
er hårder' end jern og stål."
6. Læsten hun tog og den hellige bog,
hun læste alt, hvad hun kunne,
og blad hun vendte så sørgelig,
så såre hendes øjne runde.
7. De fulgte Dronning Dagmar ud og ind,
det blev jo længer jo værre.
"Mens der er nu ikke bedre råd,
I sende bud efter min herre!"
8. "Vil Gud det have, må så det ske,
at døden han skal mig gæste,
I sende straks bud til Skanderborg
og hilser fra mig på det bedste!"

9. Og det da var den liden smådreng,
han lod sig ej længe forlide,
før han rykte sadel fra bjælken ned
og lagde på hors den hvide.
10. Ind da kom den liden smådreng,
og stedtes han for borde,
han var så snild i tale sin
og så tog han til orde:
11. "Dronning Dagmar har mig til eder sendt,
hun ville med eder samtale,
hun længes så fast og overbrat,
hun hvener sig lydt i sale."
12. Dankonning slog sammen det tavlebord,
så alle de terninger sjunge:
"Forbyde det Gud i Himmerig,
at dø skulle Dagmar hin unge!"
13. Der kongen han drog fra Skanderborg,
da fulgte ham hundrede svende,
men der han kom til Gredstedbro,
kun Dagmars dreng hin venne.
14. Der han red over Randbøl Hed',
da fulgte ham femten svende,
der han kom over Riber Bro,
da red den herre alene.
15. Der er stor ynke i fruurbur,
når alle øjne græde.
Dronningen døde i liden Kirstens arm,
der kongen red op ad stræde.
16. Og det var danerkonning,
han ind ad døren tren,
det var liden Kirsten bolde,
hun rakte ham hånd igen.

17. "Og hør I, min herre og konge prud!
I tør ikke klage og kvide,
for I haver fået en søn i dag,
er skåret at Dagmars side!"
18. "Jeg beder eder alle, jomfruer og møer,
jeg beder eder hver og alle,
I bede en bøn for Dagmars sjæl,
at hun måtte med mig tale!"
19. "Jeg beder eder, fruere med høvisk hu,
så mange, som her ere inde,
I bede en kristen bøn for mig,
at jeg må tale med hende!"
20. Så fulde de ned på deres knæ,
så mange, som der var inde,
for mindelig bøn og kongelig gråd
lod Dagmar sig levende finde.
21. Dronning Dagmar rejste sig op på bår',
hendes øjne var blodig røde:
"Min ædle herre, Kong Valdemar,
hvi gjorde I mig den møde?"
22. "Dog ingen tør ved at ræddes for mig,
jeg haver ej andet misgjort,
end at mine silkeærmer små
jeg haver om søndag snørt."
23. "Den første bøn, jeg beder nu,
den undes mig, som jeg tænker:
Alle fredløse mænd, dem give I fred,
og løs alle fanger af lænker!"
24. "Den anden bøn, jeg beder om,
den er eder selv til fromme,
I tage ej Bengerd udi favn,
hun er så besk en blomme!"

- 25."I tage liden Kirsten til eders viv,
hul er så bold en jomfru,
men falder det anderledes i hånd,
da kommer I mig ihu."
- 26."Den første bøn, I beder om,
den under jeg eder så gerne,
men jeg tager ej liden Kirsten til viv
eller nogen verdsens terne."
- 27."Vil ikke I tage liden Kirsten
eller nogen verdsens terne,
så farer I dog til Portugal!
Alt efter så besk en verne."
- 28."Min ædle herre! nu har jeg talt,
vil mer af mig i vide?
Der sidder Guds engle i Himmerig,
de må fast efter mig lide."
- 29."Nu er det tid, jeg farer herfra,
jeg må ikke længer dvæle,
Himmerigs klokker de ringe for mig,
mig længes til fromme sjæle."